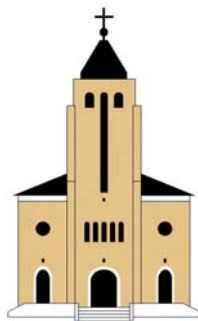

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2010/7. SZÁM • OKTÓBER 31.

HAZAMENT

Életemben néhány hónapig módomban állt egy amerikai kórházban dolgozni. Lelkigondozó képzésen vettem részt, ahol igen érdekes tapasztalatokra tettem szert, többek között a feketékkel kapcsolatban. Képzésünknek része volt, hogy gyászolókkal is kellett beszélgetni. Külön felhívták a figyelmünket arra, hogy amikor egy fekete befejezi a földi életét, a gyászolók nem azt mondják, hogy meghalt. A feketéknek, akik általában igen mélyen hívők, más a szemléletük. Nagy hittel úgy beszélnek a halotról, hogy ő most hazament.

Hazamenni a Jóistenhez egész más, mint csak úgy meghalni. Hazamenni alapvetően jó dolog, még ha a halál fáj is, és a gyászolóknak hiányzik a megboldogult. (Ha jól belegondolunk, a mi magyar nyelvünkben is szép, hitet, reményt sugárzó kifejezés ez – megboldogult...)

Anyaszentegyházunk liturgiájában egymás után következő napokon üljük mindenszentek ünnepét és halottak napját. Van ebben valami mély bölcsesség, hiszen mindenszentek ünnepén az összes olyan emberre gondolunk, aki már a mennyországban van. Nemcsak azon kevesekre, akiket az egyház hivatalosan is szentté avatott, hanem mindenkire, aki bűnösebb vagy kevésbé rossz életútja végén Istenre bízta önnön sorsát. Ők az Úr irgalma folytán már az örök életben vannak, hazamentek, hazataláltak. Halottak napján ezzel a reménnyel imádkozunk elhunyt szeretteinkért. Ők is és majdan mi is mindnyájan, minden szent társaságában örvendezhesünk Isten végtelen békéjében és szeretetében, örök otthonunkban...

„Én vagyok a feltámadás és az élet.

Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog!” (Jn 11, 25)

C. Zs.

REMÉNY

Mit jelent remélni egy keresztény ember számára? A remélem igénk oly gyakran része életünknek, de vajon van-e valóban reményünk? Mit is jelent a remény, ez az isteni erény a mindennapi keresztény életünkben?

A reményről beszélni annyit jelent, mint megvizsgálni, milyen helyet foglal el Isten a jövőképünkben. Reményünk alapja az Istenbe és az ő hűségébe vetett hit. Végző reményünk, hogy Isten valami olyat tartogat számunkra, amit ma megfogalmazni, elképzelni sem tudunk: valami „szem nem látta, fül nem hallotta” gyönyörűséget. Gyarló, szeretetlenségre, bűnre való hajlamunk miatt azonban tudni nem tudhatjuk biztosan, hogy valóban méltók leszünk-e ennek az isteni teljességnek a befogadására, marad tehát a remény, az Mennyei Atyába vetett bizalom, hogy Isten – és csakis ő – képessé tud tenni minket, szabadságunkat a szeretetre.

Azt, hogy nem mindig könnyű remélni, már az Ószövetség lapjain is olvashatjuk. A nép megtapasztalhatta, hogy a jövő szinte eltűnt a szeme elől: fogságban, szétszórattatásban mintha eltűnni látszott volna az isteni ígéret. A próféták voltak azok a személyek, akik ébren tartották az Isten hűségébe vetett bizalmat, akik a vég-sőkig hittek abban, és ezt hirdették is, hogy az isteni terv minden rejtettsége ellenére jelen van és meg fog valósulni. Már a megbocsátó Isten képe is megjelenik itt: Isten még hűtlen népének is megbocsát, az isteni hűséget nem oldja fel az emberi hűtlenség: „Mert a hegyek megindulhatnak és megrendülhetnek a halmok, de az én szeretetem, nem hagy el soha, és veled kötött béke-

szövetségem nem inog meg. Az Úr mondja ezt, aki megkönyörült rajtad.” (Iz 54,10). Az Ószövetség nagy részében a remény kollektív fogalom: nem az egyes ember reménye tehát, hanem a közösségé, akit Isten a magáévá fogadott. Az Ószövetség egyes irataiban ennek ellenére néhol megjelenik a személyes jövőre, a feltámadásra vonatkozó remény is. „Akik a föld porában alszanak, azok közül sokan feltámadnak, némelyek örök életre, mások örök gyalázatra, örök kárhozatra. Akkor az érteni tudók ragyogni fognak, mint a fénylő égbolt, s akik igazságra tanítottak sokakat, tündökölnek örökkön örökké, mint a csillagok.”

(Dán 12,2). A vértanúk hitéből megszületik a feltámadás reménye, míg a közösségi remény egyre inkább a Messiásra irányul.

Jézus Krisztusban beteljesedett a Megváltóra vonatkozó reményünk, vagyis Isten országa elérkezett ebbe a világba. Reményünk ma arra irányul, hogy életünk – minden görbesége, nehézsége és szenvedései ellenére is – a beteljesedés felé tart. A mi reményünk imára és testvéri szeretetre buzdít.

Szent Pál sokat foglalkozik a reménnyel. Fontos nála testünk megváltása, a holtak feltámadása. Az ígéreteknek Jézusban való beteljesedése komoly szerepet játszik Pálnál. A várt dicsőség már jelenlévő, csak még láthatatlan valóság. A megkeresztelt ember már feltámadt, Isten megadta már a megigazulás kegyelmét. Bár ez a remény nem támaszkodhat másra, mint Isten kegyelmére, mégis olyan hatással van, hogy megerősít a szeretet cselekedeteiben, erőt ad az élet nehézségei között, küldetésünk beteljesítésére ösztönöz.

A Biblikus Teológiai Szótár nyomán N. Gy.

NOVEMBER

November hagyományos magyar neve Szent András hava. Jeles nap a hónapban **Mindenszentek**. Az ünnep célja, hogy az összes szentet – nem csak azokat, akiket az egyház hivatalosan szentnek nyilvánított – közös napon ünnepeljük. Az ünnepet keleten már 380-ban megtartották, és az összes vértanúra emlékeztek ezen a napon.

Utána következő napon van **Halottak napja**, amely napon a tisztító tűzben szenvedő lelkekért imádkozik az Egyház. Az imádság azért hangzik fel, hogy a tisztítóhelyen szenvedő lelkek mielőbb megérkezzenek a mennyországba.

A hónap jeles alakja **Boldog Ilona**, aki a veszprémi begina közösség vezetője volt. Bertalan veszprémi püspök közvetlenül a tatárjárás előtt 1240-ben alapította Szent Katalin tiszteletére a domonkos kolostort. A begina közösség ekkortájt érkezett el arra a pontra, hogy tagjai igazi apácákká válhassanak a domonkos rendi szerzetesek irányításával.

Ilona életéről kevés és pontatlan ismeretünk van. Sem születése, sem halála idejét nem ismerjük. Egyes források, többek között Hevenes Gábor szerint is, Szent Margit nevelője volt. Ennek ellentmond Szent Margit legendája, melyet gyóntatója Marcellus fráter írt. Ez Margit legkorábbi legendája, de sem ebben, sem a későbbiekben nem ejtenek szót arról, hogy Ilona lett volna

a királylány első nevelője. A legújabb kutatások szerint Ilona még a tatárjárás előtt meghalhatott.

Életéről így ír Hevenes Gábor a 17. század végén: „*Ilona magyar nemzetségből származott. Veszprémben a Szent Katalin tiszteletére emelt domonkos apácakolostorban tette le szerzetesi fogadalmát. IV. Béla király leányának Boldog Margitnak volt mesternője az erényekben, és csodálatos életszentségben élt. Krisztus bizonyosságot akart adni élete szentségéről, ezért míg Ilona az ő keserves kinszenvedéséről elméledett, sebeinek stigmáit csodálatos módon kezeibe és jobb oldalába írta.*

PROKOP PÉTER GRAFIKÁJA

A profétálás lelke sugárzott belőle, megkapta a betegségek meggyógyításának adományát is, a betegek testéből pusztá érintéssel kiűzte a nyavalyákat, ugyancsak pusztá érintéssel a fonnyadt virágoknak visszaadta frissességüket. Ezeket azonban, ahogy észreveszik, szent hírét költés, nyomban leszakította. Halála óráján nagy mennyei sereggel maga Krisztus Urunk

jött elébe és hívta meg a boldog halhatatlanságra. Halála után is számtalan csodával dicsőítette meg.”

Forrásművek: Török József: A tizenharmadik század magyar egyháztörténete, Mikes Kiadó, Budapest 2002. – Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

K. E.

HÁZUNK TÁJA

■ Immár 5. hete tart plébániánkon a *Szentlélek Szeminárium*. Hétről hétre közel nyolcvan gyűlünk össze a templomban, hogy meghallgassuk a heti elmélkedést bevezető előadást, majd kiscsoportos beszélgetéseken vegyünk részt. A hét „szemináriummentes” napjain az önálló munkáé a szerep. Gondosan kiválasztott bibliai részek segítik a heti gondolat otthoni átélését. A Szentlélek Szeminárium még egy hónapig tart, végeztével részletesebben is beszámolunk róla.

■ Október 16-án azért gyűltünk össze a plébánián, hogy közösen gondolkodjunk a környezetünk iránti felelősségünkről. Kevesen voltunk, ennek ellenére érdekes, továbbgondolásra ösztönző kerekasztal-beszélgetés alakult ki, amelyben mindenki adott és kapott is ötleteket, egy-két érdekességet. És persze azt is megtudhattuk, hogy mekkora nyomot hagy lábunk a Földön...

■ Október 24-én ismét ellátogattunk a 301-es parcellába, hogy lerójuk kegyeletünket azok előtt a mártírok előtt, akik a forradalom alatt áldozták életüket hazánk szabadságáért. Idén is kerékpárral indultunk út-

nak nem törődve a gyülekező felhőkkel és a hűvös időjárással. Az emlékhelyen imával, verssel, prózával emlékeztünk, majd a fejfák között járva mindenki kiválaszthatta azt a sírt, ahová a kis mécsesét elhelyezni kívánta. Néhány évvel ezelőtt mentünk először a Köztemető 301-es parcellájába, azóta minden évben jónak látjuk, hogy egy délután néhány óráját rászánjuk erre a megemlékezésre. Jövőre újra ott szeretnénk lenni...

■ Alig múlt néhány hónapja, hogy szentmise keretében köszöntöttük a 100 éves *Kiss Józsi bácsit*. Október 17-én családja körében elhunyt Józsi bácsi, aki több évtizeden keresztyül volt a szemeretelepi templom képviselő-testületének elnöke. Temetésén a családján kívül sokan ott voltak egyházközségünkben is. A temetési szertartást Zsolt atya tartotta, de eljött és a sírnál beszédet mondott Pál atya is, valamint a hívek nevében Soós Sanyi bácsi búcsúzott. Mindhárman kiemelték Józsi bácsi imádságos lelkületét, családszeretetét, fáradhatatlan munkabírását és plébániaközösségünk iránti elkötelezettségét. Kiss Józsi bácsiért imádkozunk és emlékét szeretettel megőrizzük.

VISSZATEKINTŐ

NAGYMAROS, 2010 ŐSZ

„*Férfinak és nőnek
teremtette őket*” (Ter 1,27)

...hogy család legyenek

Jó szokásomhoz híven az utolsó pillanatig haboztam, hogy elfogadjam-e barátaim hívását az őszi *Nagymarosi Ifjúsági Találkozóra*. A kíváncsiságom végül olyannyira legyőzte a lustaságomat, hogy szombat reggel már azon kaptam magam, hogy örülten szaladok a Nyugati pályaudvar pénztárától a Dunakanyar irányába induló gyorsvonathoz.

Szerencsére sikerült még időben felkapaszkodnom a szerelvényre, és így nem kellett kihagyni a közös vonatozást Hajszolós barátaimmal. A vonatút és a nagymarosi programok során is rengeteg ismerős arccal találkozhattam.

Az előadások és csoportbeszélgetések a tiszta életről, párválasztásról, a keresztény szellemiségű együtt járásról és házasságról szóltak. „Mindannyian tudjuk, hogy nehéz megtalálni az Igazit. Talán még ennél is nehezebb azonban Igazivá válni, hogy aztán valaki ránk találhasson. A teremtésben férfiak és nők lettünk, egymás kiegészítői. Ahhoz azonban, hogy a fiúkból igazi férfiak, a lányokból pedig igazi nők váljanak, hosszú és soha le nem záruló utat kell megtennünk. Ez pedig nem más, mint önmagunk keresése, személyiségünk kibontakoztatása. A találkozók alkalom a továbbfejlődésre, hogy újabb

lépést tegyünk önmagunk megismerésének útján.”

A nap folyamán leginkább *Bíró László püspök atya* előadása, valamint a „*Miért várj?*” címet viselő kiscsoportos beszélgetés fogott meg, amelyen nemek és korosztályok szerinti bontásban beszélgethettünk az eddigi tapasztalatainkról, és hasznos gondolatokkal is gazdagabbak lehettünk.

Mindannyian ajándékok vagyunk. Isten ajándékai egymás számára. De nem mindegy, hogy ezt a meglepetést hogyan kapja meg az, akinek szánták. Senki sem szeretne egy felbontott csomagot kapni, de ugyanúgy kevesen örülnének egy szépen becsomagolt, viszont belül üres doboznak. Ahhoz, hogy eljuthassunk egy Istennek szentelt életállapotba (házasság, szerzetesség, papság), bizony meg kell vívunk saját harcainkat – természetesen Isten közbenjárását kérve. Különösen két gondolat fogott meg: „*Amíg meg tudod mondani a másikról, hogy miért szereted, nem biztos, hogy igazán szereted őt.*” – „*A szerelem vakká, a szeretet gyakorlása látóvá tesz.*”

Minden Istent kereső fiatalnak jó szívvel tudom ajánlani ezeket a találkozókat, hiszen itt megismerhetünk olyan embereket, ►

▶ akik megerősíthetik eddigi hitünket, formálhatják meggyőződéseinket, és alakíthatják a helyes életmódról kialakított korábbi elképzeléseinket. Annak is ajánlom még, aki a komoly témák mellett vidáman és hasznosan szeretné töltené a hétvégéjét. A szervezők mindenkit szeretettel várnak a jövő tavaszi találkozóra. Ha nem késsem le a vonatot, én ott leszek. És Te???

F. Z.

AZ AQUAWORLD-BEN VOLTUNK...

...és nagyon élveztük! A csúszdák, a színek, a meleg vizes medence, az ugródeszka mind-mind fantasztikus élményt nyújtottak. Egyesek bátran, háttal vetették magukat a csúszdádba, és megcsodálhattuk Zsolt atya hátra szaltóit is. A hullámmedencét tengerpartként használva rohagáltunk a vízbe. Kipróbáltuk a gyerekmedencét is, ahol nagy élvezettel játszottunk a fröcskölő libikókával, de onnan kipateroltak minket, mondván, nagyon vagyunk hozzá. A külső

melegmedencéhez fotocellás ajtó vezetett, és azzal szórakoztunk, hogy úgy sikerüljön átúszni az ajtó alatt, hogy az ne nyíljon ki. A csúszdák közül nagy kedvencnek számított a Kamikaze, az UFO és a Fekete Lyuk.

Köszönjük Füssi Zolinak, hogy felajánlva nyereménykupontját, lehetőséget adott nekünk, hogy egy igazán jó hangulatú es-

tét tölthessünk el együtt. Biztosra veszem, hogy mindannyian olyan élménnyel térünk haza, amit nem fogunk egyhamar elfelejteni.

H. N.

ŐSZI KÖZÉPISKOLÁS

2010. október 15. 19 óra: Megérkezünk a soroksári plébánia báltermébe. Még nincsenek túl sokan, de a hangulat már megvan. Üdvözlőként kapunk egy „Welcome drink”-et, valamilyen limonádészerű italt. A bejáratnál nekünk, lányoknak egy értékünket/ékszerünket titkos okok miatt le kell adnunk. Üdvözlöm rég látott barátaimat, beszélgetünk és örülünk egymásnak.

Sokan még csak most érkeznek, de vannak, akik most kezdik a témához illő 60-as, 70-es évek ruháit magukra venni. Miközben lassan gyűlnek az emberek egy kis videót vetítenek a nyári táborunkról. A videó után csoportokra bontva játékba kezdünk. Ki kell találnunk az eltorzított hangok gazdáját. Aztán megértem, miért adtam oda a nyakláncom. A fiúk húznak egy ékszert, és az ékszer tulajdonosával kezdik az első táncukat. Ekkor kezdődött el igazán a bál! ▶

► Jöttek a táncok, amíg el nem kezdődött a rocky-tanítás. A tánctanár kezdő mondata a fiúkhoz: *Mindenki keressen egy szimpatikus lányt!* – Ekkor párokba rendeződtünk, és már hozzá is kezdtünk. Nevetések, bénázások és persze sok profi tánclépés között sikerült összehozni a „koreográfiát”.

A tánctanítás után újra táncra perdült minden táncolni vágyó fiatal. Bár ekkor már többen célozták meg a büfés asztalt, és kimerülten eszegettek-iszogattak.

Elérkezett a várva várt élő zenekar. Ekkor többen a friss levegőt választottuk, de voltak, akik a földön ülve hallgatták végig az érdekes előadást. E felejthetetlen program után jöhetett a limbózás. Most a verseny kimaradt, de azért szerintem mindenki élvezte a bálnak ezt a részét is.

RETRO BÁL

A tombola ideje is megérkezett, amin sok szerencsés „versenyző” vihette haza vicces ajándékát. Utána annyira belemerültünk a táncolásba, hogy észre sem vettük: már éjfél van. A gyertyafényes keringő most is a szokásos pompában zajlott.

A bál hátralévő 2 órájában táncoltunk (többnyire lassú zenére), majd következett a nagytakarítás, persze ezen már csak páran vettünk részt.

Úgy gondolom, hogy többségében jól éreztük magunkat, bár a karaoke többeknek nagyon hiányzott.

M. G.

KÖZÉPISKOLÁS HÉTVEGE SZANDÁN

2010. október 22-én, pénteken este autókkal indultunk Szandára, hogy a környékbeli plébániák fiataljaival együtt töltsük a hétvégét. Jó érzés volt újra látni a nyári táborból megismert embereket.

A szombatot két lelki blokkal indítottuk. A felolvasott bibliai részletekhez minden plébániáról készült egy-egy ember, saját életükből felhozott példákkal, történetekkel, melyek az adott részlethez kapcsolódtak. A tanúságtételek után rövid háttérzenés csöndben volt alkalmunk gondolkozni a feltett kérdésekről. Kiscsoportos beszélgetésekben megoszthattuk egymással véleményünket, élményeinket. A két lelki program között Zsolt atya vezényletével még rácsfógozni is tudtunk. Ebéd után elindultunk, hogy megmásszuk Szanda várát. Amint megérkeztünk, a fiúk közül többen azonnal a várrom tetején voltak. A csoportkép elkészülte után, az ünnepre való tekintettel elénekeltük a Himnuszt. Visszafelé menet

megálltunk az erdőben, ahol Márton atya mesélt nekünk október 23-ához kötődő személyes élményéről. Továbbindulás előtt még számháborúztunk fiúk a lányok elleni csapatokkal. A szállásra visszaérve mindenki örömmel fogyasztotta el vacsoráját. Ez után egy meghívott vendég segítségével tanultunk meg közösen egy táncot. Levezetésnek megnéztük a nyári táborról készült videót. Nevetve idéztük fel a nyári emlékeket, és megállapítottuk, hogy szívesen megyünk a következő nyáron is. A napot szentmisével zártuk, ami után még a legkitartóbbak a közösségi teremben egészen sokáig folytathatták a beszélgetést.

Vasárnap is lelki programmal kezdtünk. A szentírási szövegről való elmélkedés, kiscsoportos beszélgetés után szomorúan vettük tudomásul, hogy hamarosan el kell válnunk. A táborzáró szentmise után már csak csomagolni volt időnk. Ebéd után megköszöntük vendéglátóink kedvességét, és a finom ételeket, melyeket készítettek. Egy utolsó csoportkép után, szomorúan búcsúzkodtunk új-régi barátainktól, és egészen biztos, hogy mindannyian várjuk már a következő alkalmat, mikor újra ilyen sokan együtt lehetünk.

H. N.

Immár évről évre novemberben fogadalomtétel zajlik templomunkban. Ekkor teszik le, illetve újítyják meg a Rózsafüzér Társulat új és régi tagjai fogadalmukat. De honnan is ered ez az imádság, és mi sarkallja az híveket arra, hogy naponta imádkozzák?

A rózsafüzér eredete négy forráshoz nyúlik vissza: a zsolttárhoz, a miatyánkhoz, az üdvözlégyhez és az imaláncokhoz. Amíg a középkori szerzetesek kórusban zoltárokat imádkoztak, olvasni nem tudó társaik miatyánkot mondtak, hogy ők is bekapcsolódhassanak a közös imádságba. A hagyomány szerint Szent Domonkos kapta azt az üzenetet, hogy miatyánk helyett üdvözlégyet mondjanak a testvérek. A titkok hozzáadása az egyes üdvözlégyekhez pedig a kartauzi szerzetesek nevéhez kötődik. Érdekesség, hogy ekkor az üdvözlégynek csak az első felét mondták (a „méhednek gyümölcse” rész), illetve ezután még a titkokat. A rózsafüzér elnevezése „rosarium” (Mária rózsakoronája) szintén egy kartauzi szerzetestől, Porosz Domonkostól származik, szintén az ő nevéhez kötik az imák tizesével való csoportosítását is.

A RÓZSA-FÜZÉR RŐL

A Rózsafüzér Társulaton át a fogadalomtételig

Az első Rózsafüzér Társaságot egy domonkos szerzetes, Alanus de Rupe alapította a 15. század második felében. E társaság fontos szerepet töltött be a rózsafüzér ima elterjedésében is. V. Szent Piusz pápa illesztette az imához az „Asszonyunk, Szűz Mária”-val kezdődő második részt, illetve ő volt az is, aki hivatalosan jóváhagyta a rózsafüzért, és terjesztette annak imádkozását.

Az ima második részének eredete az 5. századik nyúlik vissza, ugyanis ezt az imát mondták a 431-es efezusi zsinaton, amikor a zsinat megvédte Mária istenszüli címét.

Az ima az idők folyamán nagyjából a 16. századra nyerte el tehát végleges alakját: ekkorra vált szokássá, hogy tizedenként egy-egy titkot imádkoznak. Az imádság ma is élő jellegét mutatja, hogy a három titok mellé (örvendetes, fájdalmas, dicsőséges) 2002-ben II. János Pál pápa a világhossz titkait fogalmazta meg.

Templomunkban 2006 óta Magyarok Nagyasszonya Rózsafüzér Társulat működik. Ennek az évnek novemberében vállalták először a testvérek, hogy az év minden napján elimádkoznak egy-egy tized rózsafüzért a közösség szándékára. A fogadalomtételt azóta minden évben ▶

▶ meg lehet újítani, illetve újabb emberek is csatlakozhatnak ehhez az imádkozó közösséghez. A társulat tagjai ötetente találkoznak a plébánián, ekkor kapják meg – egy igen szépen elkészített lapon – az elkövetkező hetekre való titkokat, illetve az erre az időszakra való imaszándékot (pl. a hittanórakért, a bér málközöinkért, a mély szentgyónásokért stb.). A rózsafüzérezők egymásért is imádkoznak: minden egyes időszakra van egy „imapárunk”. Ez túl azon a jó érzésen, hogy tudhatjuk, hogy van valaki, aki imájában hordoz minket, azt is szolgálja, hogy jobban megismertjük egymást. A titkok és imaszándékok kiosztásán kívül a rendszeres találkozó is ezt a célt szolgálják. Ilyenkor egy kicsit jobban megismerjük egymást (pl. hogy kit rejtenek az asszonynevek), megoszthatjuk egymással imatapasztalatainkat, erőt meríthetünk mások hűségéből és Zsolt atya jóvoltából szellemileg is gazdagodhatunk. Természetesen a tea és a süti sem szokott elmaradni.

N. Gy. és V. A.

KÉT TESTVÉR SZEMÉLYES TAPASZTALATAIRÓL ÍGY BESZÉL:

■ A tized rózsafüzért mindig felkelés után mondom el, utána még egy tizedet elmondok a családomért, egy tizedet Zsolt atyáért és segítőiért vagy a hívekért. A déli Úrangyala imámat pedig mindig aktuális eseményekért ajánlom fel. Az idén bőven volt kiért imádkozni az országban.

Gyerekkorom óta ismerem ezt az imádkozási formát. Sok időt töltöttem vidéki rokonaimnál, ők rózsafüzér imával keltek és feküdtek le. Féltve őrzöm férjem egyko-

ri rózsafüzérét, amelyet még bér málására kapott, és vele volt a foksani (Románia) fogolytáborban is.

V. A.

■ Rózsafüzér Társasághoz 5 éve csatlakoztam a plébánián.

A Szűz Anya közel áll hozzám, és az Üdvözlégy Máriát is szeretem. Igazából nem ismertem ezt az imaformát pontosan, de kíváncsi voltam rá. Gyerekkoromban láttam ahogy a szomszéd néni a rózsafüzért imádkozza, de a titkokkal még akkor nem tudtam mit kezdeni. Nekem kicsinek olyan misztikus volt. Most megismertem a titkokat, melyek Jézushoz visznek közelebb.

A havi találkozókra, melyen megkapjuk a következő havi lapokat jó találkozni a többiekkel. Ebben az évben ritkábban jutottam el, pedig Zsolt atya ismerteti a következő havi eseményeket az ehhez kapcsolódó titkokkal együtt. Mesélni szokott a képekről, amit a lapokra választ. Volt olyan, amikor filmet vetített (novemberben Szent Erzsébetről).

Az imát reggel, amint felkeltem, mondom el. Így biztos, hogy nem marad el a napi rohanásban. Itt imádkozunk közösségünk egyik tagjáért, illetve közösségi imaszándékért. Ezeket én ki szoktam egészíteni a saját felajánlásommal, illetve valamelyik ismerősömért, családtagomért is szoktam imádkozni.

Jó, hogy csatlakoztam a társasághoz. Az idén is el fogom mondani a következő évi fogadalomtételt.

T. J.

BOLDOGGÁ AVATÁS NAGYVÁRADON

2010. október 30-án avatta boldoggá a szentatyja **Bogdánffy Szilárd** nagyváradai püspököt. A boldoggá avatás kiemelkedő jelentőségű Nagyvárad életében, utoljára 1192-ben, Szent László szentté avatásakor történt hasonló jelentőségű egyházi esemény a partiumi városban. De ki is volt Bogdánffy Szilárd, a magyar egyház legújabb boldogként tisztelt tagja?

Bogdánffy 1911 februárjában született Feketető községben (Torontál megye). Középiskolai tanulmányait Temesváron, a Papnevelő

Intézetet pedig Budapesten végezte, itt a hittudományi doktorátust is megszerezte. Felszentelése után a nagyváradai egyházmegye papja lett. Rendkívül tehetséges és okos ember volt, diák- és paptársai, valamint tanítványai az „élő lexikon” nevet adták neki. Sportos, a természetet, a túrázást szerető ember volt.

Mindig az üldözöttek mellett állt, a nyilas időkben zsidókat bújtatott, majd a kommunizmus alatt világosan felismerte, hogy a keresztény családok erősítése különösen fontos ezekben a nehéz időkben. Tevékenyen vett részt a szatmári-nagyváradai egyházmegye vezetésében. Róma – felismerve a közelgő egyházüldözést – 1949 februárjában

engedélyezte Bogdánffy titokban való püspökké szentelését.

Szembefordult a kommunista hatóságokkal, mert azok az erdélyi magyar katolikusokat a román nemzeti egyházba kívánták beolvasztani. Ellenállásáért az elsők között tartóztatták le, éveken keresztül sínylődött az ország legnehezebb börtöneiben, a romániai Capul Midia-i haláltáborban is kínozták. A személyiségében mélyen rejtőző szolgáló szeretetet azonban nem sikerült megölni: még a

kínzások között is megtalálta annak módját, hogy szolgálhatná rabtársait: elrejtett kenyérdarabokat adott az elgyöngülteknek, a gyengébbek helyett cipelte a zsákokat.

A börtönben sem hanyagolta az Evangélium hirdetését, rabtársainak vigasza volt ezekben a nehéz időkben. Ezért még külön büntetéseket is kapott, gyakran meg is verték. Hazaárulás vádjával 12 év kényszermunkára ítélték. Amikor tüdőgyulladást kapott, a börtönorvos nem adott neki gyógyszert: 1953. október 2-án halt meg Nagyenyed börtönében. Halála vértanúhalál volt.

Boldoggá avatását 1992-ben – Szent László szentté avatásának 800.évfordulóján – Tempfli József akkori nagyváradai püspök kezdeményezte.

A RÁTÓTI CSIKÓTOJÁS

Hol volt, hol nem volt az országban egy Rátót nevű község. Ebben a Rátótban a csósz egyszer a mezőn egy hatalmas úritököt talált.

– Tyú, fékomadta–teremtette – csodálkozott –, nahát ez már megint mi? – Mert hosszú főznilaló tököt már látott, de ilyen sütnivalót még soha.

Fölvette, megtapogatta, megszagolta. De a maga fejétől csak nem tudta kitalálni, hogy mi. Bevitte hát a faluházára. Ott éppen együtt volt a kupaktanács. A csósz letette a tököt az asztalra. A derék előljárók is mind elszörnyülködtek. Csak nézték, hol a tököt, hol egymást.

Azt mondja a legöregebb, a legokosabb:

– Sok időt megértem, de ilyen isten–teremtővilágéletemben nem láttam még. Mi lehet ez?

Azt mondja rá az időben utána következő:

– Én is sok mindenen keresztülmentem, deilyent még én se ettem életemben.

S fordul kérdő tekintettel a korban alatta állóhoz.

Az azt mondja:

– Ami azt illeti, én se vagyok már mai gyerek, de azt én se tudom hogy ez mi a csoda lehet. De azért bíró a bíró, hogy ő mindent tudjon.

Itt aztán a bíró is beleszólt:

– Hát, atyafiak, ez – ahogy a formája mutatja – csakis tojás lehet.

Erre aztán a többi feje is egyszeriben megvilágosult.

– Persze hogy tojás! Mert mi más is lehetne, ha nem tojás?!

A csósz most már arra is emlékezett, hogy még egészen meleg volt, mikor a földről felvette.

A bíró nem hiába hitte magát okos embernek, mert most még azt is tudni akarta, hogy a tojás micsoda tojás.

– Egy gyíksárkányé! – mondta a legöregebb előljáró.

– Lúdvércé!

De a bíró a csószre hallgatott. Az pedig olyanképpen beszélt, hogy akkoriban, mikor a tojásra ráakadt, valami idegen négy lábú nagy állat csatangolt a határban. Futott, sörénye volt, hosszú szőrű farka!

Annak a Rátótnak a környékén még ritka volt a ló. A parasztok tehénnel szántottak s fuvaroztak. Még a lakodalomba is tehénvonta szekéren mentek.

De a bíró látott már lovat is, csikót is. Felkiáltott hát:

– Csikó! Csikó tojta!

Most már az öregek is fújták:

– Úgy van Ezt a csikó tojta. Mert mi más tojhatott volna nekünk ekkorát?

Ebben mindnyájan megegyeztek.

– Eddig szerencsésen eljutottunk – szólt a bíró –, még csak azt mondjátok meg, atyafiak, most mitévők legyünk?

– Kiköltetjük!

– Ki ám, de mivel? Nekünk nincsenek lovaink.

Mindenki törte a fejét. De hát csak a bírónak támadt jó gondolata.

– Tudják mit, atyafiak? Amondó vagyok, hogy ezt a drága szép tojást költsük ki magunk.

Ebben aztán megint megegyeztek.

Jó példának először a bíró ülte meg a tojást. Aztán sorra a többiek, amint kor szerint következtek. Ki-ki egy napig. Éppúgy, ahogy a kotlós tyúk a tojásokat.

Talán még ma is ülne valaki a tökön, ha a szomszéd faluban rebesgetni nem kezdték volna, hogy a rátóti kupaktanácsra rázapult a csikótojás! Merthogy csak nem kel ki! Erre aztán az előljárók zúgolódni kezdtek, hogy ők bizony nem ülik tovább senki lova tojását.

A bíró nagyon elszomorodott. Szentül meg volt győződve, hogy a kiscsikó már mozog is a tojásban. Megrázta, megszagolta. Megszagoltatta az előljárókkal is. De azok most már hitetlenek voltak. Az ő orruk szerint a tojásnak már szaga volt Záp!

Végtére is megállapodtak abban, hogy a záptojást kiviszik a határba egy hegyre, mert onnan épp a felé a falu felé gurítják, amelyik a rátóti tanács lebecsmérlésében leghangosabb volt.

Ennek a csodájára aztán egész Rátót ki-

vonult. Mindenki látni akarta, hogy kapja meg a magáét az a rossz nyelvű falu. Előhozták a tojást. Bizony szaglott már meszsziról is. Mikor az orrukat már valamenynyien befogták, a bíró levette a talicskáról, s gurítani kezdte a csikótojást. A tojás gurult, gurult, s a domb alján belegurult egy galagonyabokorba. Ott valami kőbe ütközött, s rapityára törött szét. A bokorból pedig ugyanakkor kiugrott egy piciny nyúl, erre aztán egész Rátót adta a hangot, ahogy kinek-kinek torkán kifért:

– A pici csikó! Ni, né! Fut a pici csikó! Utána, emberek!

A sok nép a nyúl után eredt. A dombon csak a bíró maradt. Látva, hogy hasztalan a rohanás, mert a rohanó kis jószágot senki sem éri utol, szomorúan így sóhajtott magában:

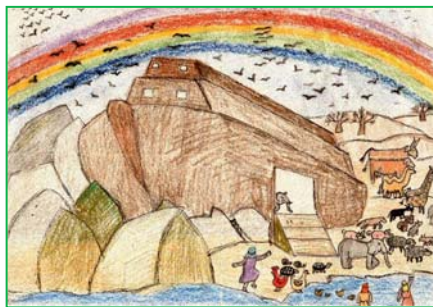
– Nem megmondtam; hogy a csikó már mozog? Miért is nem ültük türelemmel még egy-két nap azt az istenadta csikótojást?

VARÁZSLATOS BIBLIA

hittan kisiskolásoknak

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy nagy és csodálatos kert... Valahogy így kezdtük mesével átszőtt ismerkedésünket a Bibliával október elején Annával, Brigivel, Vicával, Annamarival és Balázssal. Azóta sok szép és tanulságos történetet olvastunk, sokat játszottunk, kézműveskedtünk. Az alsósori „hittanterem” képzeletünkben édenkertté vagy Noé bárkájává vált.

Az év során tovább ismerkedünk a Szentírással, az egyházi ünnepekkel, sok izgalmas játékot tanulunk, kirándulni megyünk.

Szeretettel várunk minden olyan kislányt (6–8 év), aki szívesen csatlakozik játékos, bibliai felfedezőtúránkhöz szombaton délelőttönként 9 órára a plébánia alagsorába.

N. Zs. O.

TÖK JÓ!

Ahogy hidegebbre fordul az idő, megcsípi a növényeket a dér, megjelenik a zöldségek között a vitaminokban (A, B, C, E), vasban, magnéziumban, káliumban gazdag sütőtök. A népi gyógyászatban máj- és vesebetegségeknel, szív működési zavaroknál, megfázásos tünetekre használják. Kiváló hashajtó és béltisztító hatása van, könnyen emészthető, így csecsemőknek is nagyon jó táplálék, a immunerősítő hatásáról nem is beszélve. A 2. világháború után a tök néptápláléknak számított.

Magyarország legjobb sütőtök termő vidéke Nagydobos és környéke (Nyírség), itt minden évben sütőtökfesztivált is rendeznek.

A sütőtök legegyszerűbb felhasználási módja, ha héjastól nagyobb darabokra vágjuk és megsütjük, de készíthetők belőle egyéb ételek is, amelyekkel változatosabbá tehetjük családjunk étkezéseit.

TÖKLEVES

A tököt meghámozzuk, kockára vágjuk és zsíron vagy olajon megdinszteljük. Felöntjük vízzel, sóval, borssal, kis szerecsendióval (örölt) fűszerezük. Miután megpuhult a tök, turmixszal vagy botmixerrel pürésítjük és tejszínes habarással sűrítjük.

SZALONNÁBA TEKERT SÜTŐTÖK

A meghámozott gyufásskatulyányira darabolt sütőtököt tekerjük be baconszalonnába, és 220 fokra előmelegített sütőben kb. 20 percig süssük. Akkor kész, ha a tök megpuhult, a bacon pedig ropogósra pirult.

SÜTŐTÖKÖS MUFFIN

Hozzávalók 12 db-hoz: 200 g megsült, pürésített sütőtök • 20 dkg barnacukor (készít-

hető egyszerű kristálycukorral is) • 2 tojás • csipet só • 15 dkg liszt (ha egészségesebben szeretnék feléhez/harmadához használhatunk teljes őrlésű lisztet) • 1 csomag sütőpor • fahéj • fél marék durvára aprított dió* • 85 ml olaj.

Elkészítése: a szokásos módon a folyékony hozzávalókat az egyik tálban, a szárazakat egy másikban kell összekeverni, majd a két tál tartalmát gyorsan összekeverni. Kibélelt muffinformába töltjük (a szokásos módon kb. kétharmad részig). A 190 °C-ra előmelegített sütőben 20-25 perc alatt sül meg.

EGYHÁZI ADÓ

Nagy léptekkel közeledik az év vége, so-kan ilyenkor szokták befizetni az egyház-községi hozzájárulást. (Más nevén hitéleti hozzájárulás vagy egyházi adó). Az így befolyt összeg igen fontos részét képezi plébániánk költségvetésének. Többek közt ebből tartjuk fenn a plébániát és a templomot. A magyar püspöki kar ajánlása alapján a javasolt összeg az éves nettó jövedelem 1%-a. Természetesen kinek-kinek az anyagi lehetőségeihez mérten lehet többet vagy kevesebbet fizetni.

Továbbra is többféle módon lehet az egyházi adót rendezni. Lehetséges a sekrestyében, vagy az irodában befizetni, lehet sárga csekket használni, személyesen odaadni az adószedőnknek, *Schütt Zoltánnak*, vagy átutalni bankszámlaszámunkra. *Új bankszámlaszámunk:* Szent István Király Plébánia, 10702019-22489904-51100005.

■ *Köszönjük a kedves testvérek hozzájárulásait!*

REJTVÉNY

E havi rejtvényünkkel olyan 20. századi magyar hitvallókra emlékezünk, akiket a közelmúltban már boldoggá avatták, vagy a boldoggá avatási eljárásuk folyamatban van. A feladatban a neveket és a rövid ismertetőket kell összekapcsolni.

A **mustarmag18@yahoo.com** elektronikus postafiókba vagy a plébániára várjuk a megfejtéseket **november 20-ig**.

1. Brenner János • **2.** Batthyány-Strattmann László • **3.** Romzsa Tódor • **4.** Bogdánffy Szilárd • **5.** Apor Vilmos • **6.** Meszlényi Zoltán • **7.** Márton Áron

a) nagyváradai püspök, román börtönökben és haláltáborokban szenvedett a magyar egyházért • **b)** győri püspök, a nők védelmezője, 1997-ben vették fel a boldogok közé •

c) ungvári görög katolikus magyar püspök, vértanúhalált halt, 2001-ben boldoggá avatták • **d)** esztergomi segédpüspök, 1950-ban Kistarcsára internálták, kínzások következtében halt meg, 2009-ben avatták boldoggá • **e)** szombathelyi egyházmegyéhez tartozó pap, törbe csalták és kegyetlenül megölték, boldoggá avatási eljárása folyamatban • **f)** gyulafehérvári püspök, üldözések, fogság, börtön ellenére hűséges maradt erdélyi magyar híveihez, boldoggá avatási

eljárása folyamatban van • **g)** szombathelyi orvos, a szegények orvosának is nevezik
Előző havi rejtvényünk helyes megfejtéséért *Árvai Ilonkának* jár a jutalom, amelyet majd személyesen kézbesítünk.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

☞ **Csomor Viktória**

születési dátum: 2010. március 19.
keresztelés ideje: 2010. szeptember 26.

☞ **Abány Tímea**

születési dátum: 2009. július 29.
keresztelés ideje: 2010. október 3.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ **Surján Márta és Ács István** –
2010. október 10.

TEMETÉSEK

† **Szabó Józsefné (Mezei Ilona)**

születési év: 1924
temetés ideje: 2010. október 1.

† **Sinka Józsefné (Lehoczky Éva)**

születési év: 1938
temetés ideje: 2010. október 15.

† **Seres Péter**

születési év: 1925
temetés ideje: 2010. október 20.

† **Szeles László**

születési év: 1942
temetés ideje: 2010. október 20.

† **Kiss József**

születési év: 1910
temetés ideje: 2010. október 27.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Hajdú Noémi (H. N.), Kiss Erika (K. E.),
Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.),
Németh Eszter (N. E.), Szetemana Mária (Sz. M.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Füssi Zoltán (F. Z.), Mayer Gabriella (M. G.), Vig Antalné (Rózsika néni),
Tar Jánosné (Marika), Nemesiné Zsolnay Orsolya (N. Zs. O.)

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

HIRDETÉSEINK

VASÁRNAPI SZENTMISEREND

Vasárnaponként reggel ½8, délelőtt ½10 és este 6 órakor tartunk szentmiséket.

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **november 1. hétfő:** Mindenszentek ünnepe, szentmise este 6 órakor;
- **november 1. és 29. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **november 2. kedd:** Halottak napja, szentmise este 6 órakor, utána halottak napi zsolozsma;
- **november 7. vasárnap:** gyűjtés a vörösiszap sújtotta települések javára. A perselyadomány összegét az egyházmegyének továbbítjuk;
- **november 7. vasárnap:** a ½10 órai szentmisén a Rózsafüzér Társulat fogadalomtétele újabb egy évre;
- **november 13. szombat:** Fatimai imaest Havanna-telepen, 5 órától rózsafüzér, majd szentmise;
- **november 21. vasárnap:** gyűjtés a Magyar Karitás javára;

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **november 6. szombat:** templomkert-gereblyezés, avartakarítás;
- **november 6. szombat:** 19 órától „20+” – a felnőtt ifjúság bálja a Soroksár-Újtelepi Plébánián;
- **november 7. vasárnap,** 15 óra: Dokumentumfilm-klub a plébánián: Tibeti Halottaskönyv – feliratos, japán-francia-kanadai film 1994;
- **november 19–21.:** Általános iskolás minitábor;
- **november 28.:** délután ½5 órakor adventi játékonysági koncert templomunkban;

ELŐRE-LÁTÓ

(avagy jegyezd be a naptárodba!!!)

- **november 25.,** 16 óra: adventi koszorú készítése gyerekekkel a plébánián;
- **december 6. hétfő, 20 óra:** Asszonykőr a plébánián;

FIGYELEM! VÁLTOZÁS!

A bérmlás november 14-én, a ½10 órás szentmisén lesz!

- **december 9. csütörtök:** Adventi Ifjúsági Találkozó

AZ IRODAI SZOLGÁLAT IDŐPONTJAI

Minden hétfőn és szerdán 16.00–17.45, pénteken 9.00–11.00 óráig.

HITTANÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

Aprók hittanja (1-2. osztályosok)	szombat 9 óra
Elsőáldozásra készülők	csütörtök 17 óra
4-5. osztályosok	csütörtök 18 óra
6-7. osztályosok	szerda 17 óra
<i>Ifjúság 1. csoport</i> (8. osztályosok és középiskolások)	szerda 19 óra
<i>Ifjúság 2. csoport</i> (egyetemisták)	csütörtök 19 óra
Felnőtt katekézis	hétfő 19 óra
Bibliaóra	péntek 19 óra

EGYÉB KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK A PLÉBÁNIÁN

Felnőtt énekkar	péntek vagy szombat 19 óra
Gyermekkórus	vasárnap ¼9 óra
Asszonykör	minden hónap utolsó hétfő 20 óra
Kamilliánus család	minden hónap 2. szombat 15 óra
Baba-mama klub	minden második csütörtök ½10 (ld. hirdetés & plakát!)